

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 90/2024
25.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници по тужби тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марко Срећковић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије – Високи савет судства, Виши суд у Крагујевцу, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, одлучујући о захтеву Вишег суда у Крагујевцу за одређивање другог надлежног суда, у седници већа одржаној дана 25.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Виши суд у Краљеву за поступање у предмету Вишег суда у Крагујевцу ГЖ рр 67/24.

Образложење

Тужилац је дана 11.09.2023. године поднео тужбу Основном суду у Крагујевцу против тужене Републике Србије – Високи савет судства – Виши суд у Крагујевцу, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року.

Основни суд у Крагујевцу донео је пресуду Прр 145/23 од 15.01.2024. године и списе предмета доставио Вишем суду у Крагујевцу ради одлучивања о жалбама странака.

Виши суд у Крагујевцу је дописом од 09.04.2024. године предложио да Врховни суд одреди други надлежан суд да одлучује о жалбама странака имајући у виду да је у предмету тужени управо Виши суд у Крагујевцу.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Имајући у виду да је у поднетој тужби као орган Републике Србије у чијем раду је дошло до повреде права тужиоца, означен Виши суд у Крагујевцу који би требало да

одлучује о жалбама парничних странака против првостепене пресуде, по оцени Врховног суда постоје оправдани и основани разлози за одређивање другог надлежног суда за поступање, у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године ... „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године).

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу овлашћења из члана 62. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић